

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. et Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobkyně: **S. M.**
bytem X
zastoupena advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti
žalovanému: **Úřad práce ČR - krajská pobočka v Příbrami**
sídlem nám. T. G. Masaryka 145, 261 01 Příbram

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného a

požaduje, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout o její žádosti o podporu v nezaměstnanosti ze dne 4. 7. 2022.

2. Žalobkyně tvrdí, že po návratu z výkonu trestu odnětí svobody požádala dne 4. 7. 2022 žalovaného o podporu v nezaměstnanosti, o níž žalovaný ani přes pokyn Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „ministerstvo“) ze dne 28. 12. 2022 (v žalobě nesprávně uvedeno datum 1. 12. 2022), č. j. MPSV-2022/216134-421/2, nijak nerozhodl ani ji nepoučil, že má nárok na dávky v hmotné nouzi. Teprve po písemné žádosti advokáta jí někdy v lednu 2023 vyplatil první sociální dávku ve výši přibližně 4 500 Kč. Žalobkyně se vzhledem ke svým osobním poměrům nachází ve velmi obtížné situaci, je existenčně ohrožena a žalovaný tomu nečinně přihlíží, neplní poradenskou činnost a žalobkyni neposkytl poučení, jaká má před úřadem práva.
3. Dne 14. 2. 2023 žalobkyně do spisu založila plnou moc, doklad o uhrazení soudního poplatku a jako důkaz, že žalovaný odmítá umožnit žalobkyni získat rozhodnutí o podpoře v nezaměstnanosti, písemnost označenou jako „*Stížnost na další znemožnění vyplnění formulářů pro žádost o podporu v nezaměstnanosti ...*“ datovanou dne 14. 2. 2023 (k ní blíže viz bod 19.).
4. Dne 24. 4. 2023 žalobkyně, resp. její zástupce zaslal soudu na vědomí další písemnost označenou jako (zkráceně) „*I. Odpověď na výzvu Úřadu práce ze dne 14. 4. 2023 a odpověď na další doplňující výzvu...*“ a „*II. Stížnost na nepřidělení spisové značky a čísla jednacího ve věci žádosti o podporu v nezaměstnanosti*“, v níž zástupce žalobkyně úřadu práce mj. sděluje, že o žalobkyni nemá v současné době informace, zpochybňuje srozumitelnost výzvy k odstranění nedostatků žádosti o podporu v nezaměstnanosti a navrhuje provedení důkazu. K přípisu připojil výzvu úřadu práce ze dne 14. 4. 2023 a doplňující výzvu z téhož dne, jež se obě týkají žádosti o podporu v nezaměstnanosti ze dne 31. 8. 2022, tedy jiné žádosti, než uvádí nyní projednávaná žaloba, v níž žalobkyně tvrdí nečinnost žalovaného v souvislosti s žádostí ze dne 4. 7. 2022. Soud se proto k uvedené písemnosti zasláné pouze na vědomí nebude blíže vyjadřovat.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě tvrdí, že k nečinnosti nedošlo. S žalobkyní i jejím zástupcem komunikoval, podával jim informace a vyjadřoval se ke stížnostem na nečinnost. Žalobkyně přes veškeré poskytnuté informace stále žádost o podporu v nezaměstnanosti nepodala. Proto žalovaný ani nemůže vydat rozhodnutí.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně dne 4. 7. 2022 podala u žalovaného na předepsaném formuláři žádost o zprostředkování zaměstnání. Z jednání s žalobkyní byl téhož dne pořízen záznam, který potvrzuje **podání žádosti o zprostředkování zaměstnání a zařazení žalobkyně do evidence uchazečů o zaměstnání**, jakož i to, že žalovaný žalobkyni poskytl základní poučení účastníka správního řízení a dále ji seznámil s vypočtenými skutečnostmi a povinnostmi uchazeče o zaměstnání vyplývajícími ze zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 248/2021 Sb. (dále jen „zákon o zaměstnanosti“). V záznamu je dále výslovně uvedeno, že žalobkyně **nežádá o podporu v nezaměstnanosti** (důrazy přidány soudem). Žalobkyně souhlasila se shromážděnými podklady a nepožadovala žádné doplnění. Podpisem stvrdila, že byla se záznamem seznámena, jeho obsahu porozuměla a jeden výtisk převzala.
7. Podle záznamu z následného jednání s uchazečem o zaměstnání ze dne 27. 7. 2022 bylo s žalobkyní jednáno o zprostředkování zaměstnání. Byl s ní proveden vstupní pohovor, přičemž žalovaný informoval žalobkyni zejména o povinnostech plynoucích z evidence na úřadu práce, o jeho službách, o možnosti výběru aktivit pro zvýšení zaměstnanosti a o aktuální situaci na trhu práce. Žalobkyně bylo též poučena o řádném dodržování schůzek, o včasném dokládání doporučenek, omluvenek, pracovních neschopností atd.
8. Dne 31. 8. 2022 učinila žalobkyně prostřednictvím zástupce podání, v němž je uvedeno, že *„Silvie Mirgová oznovu (sic!) opakuje žádost o přiznání podpory v nezaměstnanosti za období červenec a srpen 2022 a dále o přiznání všech nároků z postavení uchazeče o zaměstnání a dále, aby o jejím nároku bylo rozhodnuto.“* Žalovaný na podání reagoval dne 5. 9. 2022 sdělením, že pro opakování žádosti o podporu v nezaměstnanosti musí žalobkyně znovu vyplnit příslušné formuláře a zaslat je žalovanému poštou, datovou schránkou nebo osobně.
9. Dne 4. 11. 2022 oznámil žalovaný žalobkyni zahájení správního řízení z moci úřední ve věci vyřazení žalobkyně z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce bez vážného důvodu. Rozhodnutím ze dne 16. 11. 2022, č. j. KLB-1089/2022-3F, žalobkyni z evidence uchazečů o zaměstnání vyřadil, neboť se dne 21. 9. 2022 bez vážného důvodu nedostavila na domluvenou schůzku.
10. V odvolání proti tomuto rozhodnutí ze dne 8. 12. 2022 žalobkyně mimo jiné namítla podjatost zaměstnankyně žalovaného G.Ž., jež sporuje, že žalobkyně při první návštěvě na úřadu práce dne 4. 7. 2022 požádala i o podporu v nezaměstnanosti. Zástupce žalobkyně si ale dobře pamatuje, jak okamžitě po propuštění z výkonu trestu poradil žalobkyni, aby si požádala o podporu v nezaměstnanosti, přičemž žalobkyně ho informovala, že tak učinila, ale marně. Podle odvolatelky není správní spis důkazem, zda bylo o podporu žádáno, ale jen důkazem, co do něj žalovaný napsal a předložil žalobkyni k podpisu. Žalovaný nikdy netvrdil, že by splnil svou poučovací povinnost a žalobkyni poučil o možnosti požádat o podporu v nezaměstnanosti.
11. Dne 1. 12. 2022 podala žalobkyně ministerstvu stížnost na nečinnost žalovaného. Uvedla, že po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody dne 29. 6. 2022 požádala u žalovaného ve lhůtě 3 dnů o podporu v nezaměstnanosti a o zaregistrování své osoby jako uchazečky o zaměstnání. Její žádost byla vyřízena pouze ústně několika větami, a to tak, že nárok na podporu nemá. Žalobkyně vyrozuměla, že podpora jí nebyla přiznána patrně z toho důvodu, že byla před nástupem výkonu trestu v Rakousku. Žalobkyně spolu se zástupcem zastávají názor, že o žádosti žalobkyně ze dne 4. 7. 2022 je třeba rozhodnout písemně. O podporu v nezaměstnanosti žádala znovu v srpnu 2022 prostřednictvím svého zástupce. Na

tuto žádost reagoval žalovaný přípisem ze dne 5. 9. 2022 tak, že pro opakování žádosti musí žalobkyně znovu vyplnit příslušné formuláře. Je proto zřejmé, že žádost byla již uplatněna. Záznam o této žádosti musí být ve správním spisu žalovaného. Podle žalobkyně na nečinnosti ve vztahu k první žádosti o podporu v nezaměstnanosti nic nemění ani druhá žádost o podporu. Příslušné tiskopisy žalobkyně vyplnila již při podání první žádosti. Žalobkyně proto navrhl, aby ministerstvo přikázalo žalovanému rozhodnout o žádosti o podporu v nezaměstnanosti žalobkyně ve lhůtě 10 dnů.

12. Na stížnost nejprve odpověděl žalovaný přípisem ze dne 7. 12. 2022, v němž konstatoval, že žalobkyně dne 4. 7. 2022 žádost o podporu v nezaměstnanosti nepodala a neučinila tak prostřednictvím příslušného formuláře ani po jejím dopisu ze dne 31. 8. 2022 a následné odpovědi žalovaného ze dne 5. 9. 2022.
13. Následně ministerstvo dne 20. 12. 2022 vydalo opatření proti nečinnosti č. j. MPSV-2022/216134-421/1 (dále jen „opatření proti nečinnosti“), v němž konstatovalo, že dne 1. 12. 2022 žalobkyně požádala o učinění opatření proti nečinnosti žalovaného ve věci žádosti o podporu v nezaměstnanosti ze dne 31. 8. 2022. Ministerstvo je toho názoru, že žalobkyně prostřednictvím zástupce dne 31. 8. 2022 podala žádost o podporu v nezaměstnanosti, o které žalovaný dosud zjevně nerozhodl. Ze spisu je patrné, že žalovaný na podání žalobkyně reagoval pouze přípisem ze dne 5. 9. 2022. Podle ministerstva není postup žalovaného v souladu s požadavky zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) pro případy, kdy je žádost účastníka řízení neúplná a vyžaduje doplnění. S ohledem na uvedené ministerstvo uložilo žalovanému, aby do 30 dnů od doručení tohoto přípisu v dané věci vydal rozhodnutí. Dle doručky bylo opatření proti nečinnosti žalovanému doručeno dne 22. 12. 2022.
14. Dne 28. 12. 2022 ministerstvo přípisem č. j. MPSV-2022/21634-421/2 zástupci žalobkyně sdělilo, že si od úřadu práce vyžádalo informaci a nutné podklady v dané věci, přičemž shledalo, že důvody pro vydání opatření proti nečinnosti jsou skutečně dány. Proto bylo úřadu práce přikázáno, aby v dané věci rozhodl ve lhůtě uvedené v předmětném pokynu (v opatření proti nečinnosti - poznámka soudu), který byl doručen dne 22. 12. 2022.

Splnění procesních podmínek a ústní jednání

15. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené, včetně bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany, jež měla žalobkyně k dispozici ve správním řízení.
16. Soud úvodem podotýká, že z žaloby nepochybně vyplývá, že žalobkyně se domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného při rozhodování o jí tvrzené žádosti o podporu v nezaměstnanosti ze dne 4. 7. 2022. Ve vztahu k takto vymezenému předmětu řízení soud posuzoval i splnění procesních podmínek, a to i z hlediska bezvýsledného vyčerpání prostředků k ochraně proti nečinnosti ve správním řízení. Z opatření proti nečinnosti vydaného ministerstvem je zjevné, že shledalo nečinnost žalovaného při vyřizování žádosti žalobkyně o podporu v nezaměstnanosti ze dne 31. 8. 2022 a že se k tvrzení žalobkyně o podání žádosti již dne 4. 7. 2022 explicitně nevyjádřilo, třebaže se žalobkyně stížností ze dne 1. 12. 2022 domáhala uložení povinnosti žalovanému rozhodnout i o jí tvrzené žádosti ze dne 4. 7. 2022 (viz první dva odstavce stížnosti, v nichž žalobkyně požaduje písemné rozhodnutí o žádosti, dále ve třetím odstavci dovozuje z přípisu žalovaného ze dne 5. 9. 2022, že žádost musela být uplatněna, o čemž by měl být záznam ve správním spisu). Jelikož se žalobkyni ve lhůtě pro vyřízení prostředku ochrany proti nečinnosti (srov. § 71 správního

řádu) ze strany ministerstva odpovědi ohledně tvrzené žádosti ze dne 4. 7. 2022 nedostalo, je podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany splněna [viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 25. 5. 2016, č. j. 5 As 9/2015-59, č. 3409/2016 Sb. NSS, bod 20, či rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 9 Azs 344/2016-22).

17. Mezi účastníky je sporná již sama skutečnost, zdali žalobkyně dne 4. 7. 2022 podala žádost o podporu v nezaměstnanosti, v důsledku čehož by bylo zahájeno správní řízení a žalovanému by vznikla povinnost o takové žádosti rozhodnout. Aktivní procesní legitimace je však založena již jen tvrzením žalobkyně, že žalovaný je v předmětné věci nečinný. Skutečnost, zdali žalovaný opravdu nečinný je, soud zkoumá v rámci věcného posouzení žaloby (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 9. 2010, č. j. 7 Ans 5/2008-164, č. 2181/2011 Sb. NSS). Současně v projednávané věci má soud za to, že žalobkyně přednesla tvrzení o nečinnosti žalovaného, které je dostatečně plausibilní, pročez nebylo namístě, aby soud žalobu odmítl (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160, č. 3687/2018 Sb. NSS). Jen na základě tvrzení účastníků soud bez dalšího nemohl učinit závěr o tom, zdali žalobkyně žádost o podporu v nezaměstnanosti dne 4. 7. 2022 podala. Naopak takové zjištění si vyžádalo meritorní posouzení žaloby.
18. Soud při svém rozhodování vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni rozhodnutí soudu (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
19. Při ústním jednání dne 4. 5. 2023, jež soud nařídil k požadavku žalobkyně, resp. jejího zástupce, který se k němu ale bez omluvy nedostavil, ani písemně nepožádal o jeho odročení, setrvala pověřená pracovnice žalovaného na svém procesním stanovisku a zopakovala, že dne 4. 7. 2022 žalobkyně žádnou žádost o podporu v nezaměstnanosti, o níž by byl žalovaný povinen rozhodnout, nepodala, což plyne z obsahu správního spisu, podle kterého žalobkyně uvedeného dne, kdy se dostavila na úřad práce, o podporu nepožádala. Žalovaný tak ani nemohl být nečinný.
20. Soud provedl dokazování stížností žalobkyně ze dne 14. 2. 2023 na další znemožnění vyplnění formulářů pro žádost o podporu v nezaměstnanosti. Ve stížnosti žalobkyně mimo jiné tvrdí, že dne 13. 2. 2023 jí žalovaný znemožnil vyplnit formuláře pro rozhodnutí o podpoře v nezaměstnanosti, když jí bylo sděleno, že pro ni bude lepší, pokud formulář vyplní v Praze, kde přebývá. Žalobkyně ve stížnosti opakuje, že o podporu v nezaměstnanosti požádala již dne 4. 7. 2022, avšak patrně o tom nebyl sepsán záznam. Nebylo jí nabídnuto, aby formulář vyplnila a pouze jí bylo ústně sděleno, že na podporu nemá nárok. Pokud se žalobkyně na úřad práce v červenci 2022 dostavila, je logické, že tam žádala o podporu v nezaměstnanosti, což *de facto* tvrdí i ministerstvo, které žalovanému přikázalo odstranit nečinnost ve věci nerozhodnutí o podpoře v nezaměstnanosti. Vzhledem k zařazení žalobkyně do evidence uchazečů o zaměstnání je nepravděpodobné, že by o podporu v nezaměstnanosti nepožádala. Úřední záznam o kontaktu s klientem je jen jednostranným úkonem a sám o sobě nemůže být před soudem důkazem.

Věcné posouzení žaloby soudem

21. Podle § 39 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti má za splnění dalších podmínek nárok na podporu v nezaměstnanosti *„uchazeč o zaměstnání, který požádal krajskou pobočku Úřadu práce, u které je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, o poskytnutí podpory v nezaměstnanosti“*.
22. Podle § 39 odst. 3 zákona o zaměstnanosti *„o podpoře v nezaměstnanosti vydá krajská pobočka*

Úřadu práce rozhodnutí, jestliže a) se podpora v nezaměstnanosti nepřiznává, b) podpora v nezaměstnanosti se přiznává podle § 50 odst. 3 věty druhé, c) jsou důvodné pochybnosti o době posledního zaměstnání uchazeče o zaměstnání podle § 39 odst. 1 písm. a), d) uchazeč o zaměstnání nedoložil řádně průměrný měsíční čistý výdělek (§ 50) nebo jsou o jeho výši důvodné pochybnosti, e) rozhoduje o námitkách podle § 39a odst. 3, f) je dán důvod pro zastavení správního řízení.“

23. Podle § 39a odst. 1 zákona o zaměstnanosti „rozhoduje-li krajská pobočka Úřadu práce o podpoře v nezaměstnanosti v případech, kdy se nevydává rozhodnutí, je povinna uchazeči o zaměstnání doručit písemné oznámení o podpoře v nezaměstnanosti a její výši. Toto písemné oznámení se doručuje do vlastních rukou.“
24. Podle § 42 odst. 1 zákona o zaměstnanosti „podpora v nezaměstnanosti náleží uchazeči o zaměstnání při splnění stanovených podmínek ode dne podání písemné žádosti o podporu v nezaměstnanosti.“
25. Z výše citovaných ustanovení vyplývá, že příslušná krajská pobočka úřadu práce rozhoduje o přiznání podpory v nezaměstnanosti ve správním řízení podle správního řádu (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2015, č. j. 3 Ads 112/2014-31). Správní rozhodnutí vydá v případech uvedených v § 39 odst. 3 zákona o zaměstnanosti, případně po podání námitek proti postupu krajské pobočky úřadu práce dle § 39a odst. 1 zákona o zaměstnanosti, tj. vydává-li toliko oznámení o podpoře v nezaměstnanosti a její výši (viz § 39a odst. 3 zákona o zaměstnanosti). Základním předpokladem pro zahájení správního řízení o přiznání podpory v nezaměstnanosti je podání žádosti uchazečem o zaměstnání podle § 39 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti. Zákon o zaměstnanosti v následujících ustanoveních specifikuje, že podpora v nezaměstnanosti náleží uchazeči ode dne podání písemné (důraz přidán soudem) žádosti o podporu v nezaměstnanosti (viz § 42 odst. 1 zákona o zaměstnanosti). Zvláštní náležitosti žádosti zákon o zaměstnanosti neupravuje. Lze proto vyjít z požadavků na náležitosti žádosti podle správního řádu, konkrétně z ustanovení § 37 odst. 2 ve spojení s § 45 odst. 1 správního řádu. Dále platí, že podání je obecně možno učinit písemně, ústně do protokolu či v elektronické podobě (§ 37 odst. 4 správního řádu).
26. Žalovanému by vznikla povinnost rozhodnout o podpoře v nezaměstnanosti žalobkyně toliko za situace, pokud by žalobkyně podala příslušnou žádost dle citovaných ustanovení. Soud však dospěl k závěru, že žalobkyně neprokázala, že by dne 4. 7. 2022 vůbec podala jakoukoliv žádost o podporu v nezaměstnanosti, jak tvrdí. Za takové situace proto žalovaný ani nemohl být ve vztahu k této domnělé žádosti nečinný.
27. Žalobkyně se v žalobě omezila jen na tvrzení o tom, že žádost o podporu v nezaměstnanosti dne 4. 7. 2022 podala. Avšak k prokázání této skutečnosti soudu nenavrhla provedení žádných důkazů. Dovolávala se toliko obsahu správního spisu. Z něj však soud zjistil pravý opak toho, co žalobkyně uvádí. Předně v něm nelze dohledat žádnou písemnou žádost o přiznání podpory v nezaměstnanosti z měsíce července 2022, resp. ze 4. 7. 2022. Ve správním spisu je založena pouze žádost o zprostředkování zaměstnání podle § 26 odst. 1 zákona o zaměstnanosti na příslušném formuláři úřadu práce. Z ní nelze dovodit, že by žalobkyně současně požádala i o podporu v nezaměstnanosti. Zákon nestanovuje, že by při podání žádosti o zprostředkování zaměstnání žadatel automaticky žádal o přiznání podpory v nezaměstnanosti. Vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání je jedním z předpokladů pro vznik nároku na podporu v nezaměstnanosti, ale nic nebrání tomu, aby uchazeč o zaměstnání o podporu požádal až dodatečně, tj. po dni zařazení do evidence. Proto nelze z podání žádosti o zprostředkování zaměstnání dovozovat, že by žalobkyně současně žádala

i o podporu v nezaměstnanosti. Jedná se o dvě samostatné žádosti.

28. Dále soud vychází ze zjištění, že žalobkyně svým podpisem potvrdila záznam z jednání ze dne 4. 7. 2022, v němž se výslovně uvádí, že žalobkyně o podporu v nezaměstnanosti nežádá. Dle záznamu žalobkyně nepožadovala nic doplnit, s textem protokolu byla seznámena a jeho obsahu porozuměla. Záznam z jednání proto dle soudu postačuje (společně s absencí jakékoli písemné žádosti o přiznání podpory v nezaměstnanosti z července 2022 ve správním spisu) k učinění závěru o tom, že žalobkyně skutečně dne 4. 7. 2022 písemnou žádost o podporu v nezaměstnanosti, jíž by se žalovaný musel ve správním řízení zabývat, nepodala. V žalobě se žalobkyně uvedený záznam ani nijak nesnaží zpochybnit. Jelikož jej žalobkyně podepsala, vyjádřila vůli, že je s jeho obsahem srozuměna. Soud tak nemůže přisvědčit úvahám zástupce žalobkyně vyjádřeným v některých podáních adresovaných žalovanému, případně nadřízeným správním orgánům, že záznam nemůže být u soudu použit jako důkaz, neboť jde pouze o jednostranný úkon správního orgánu. Tvrdí-li žalobkyně v žalobě, že žádost o podporu v nezaměstnanosti dne 4. 7. 2022 podala, měla brojit proti obsahu záznamu z jednání, případně odepřít svůj podpis, což však zjevně neučinila. Nadto, žalobkyně soudu nepředložila ani nenavrhlá žádné důkazy, které by podporovaly a dokládaly její tvrzení o skutečném podání žádosti dne 4. 7. 2022. Soud proto nemá důvod ze záznamu z jednání ze dne 4. 7. 2022 nevycházet. Ze správního spisu nevyplývá ani to, že by žalobkyně žádost o podporu podala například ústně.
29. To, že by žalobkyně dne 4. 7. 2022 skutečně podala žádost o podporu v nezaměstnanosti, nelze dovodit ani z přípisu žalovaného ze dne 5. 9. 2022, v němž zástupci žalobkyně sdělil, že pro opakování žádosti o podporu musí žalobkyně vyplnit příslušné formuláře a doručit je. Žalovaný v přípisu totiž nepotvrzuje, že by žalobkyně žádost již před tím podala. Textace přípisu (zejména užití spojení „*opakování žádosti*“) byla zjevně ovlivněna podáním, na které přípis reaguje a které žalobkyně prostřednictvím zástupce učinila dne 31. 8. 2022, neboť v něm „*opakuje žádost o přiznání podpory v nezaměstnanosti za období červenec a srpen 2022* ...“.
30. Stejně tak na podání žádosti dne 4. 7. 2022 a s ní případně spojenou nečinnost žalovaného nelze usuzovat ani z opatření proti nečinnosti. Žádost žalobkyně ze dne 1. 12. 2022 o přijetí opatření proti nečinnosti souvisela primárně s nečinností žalovaného v důsledku jí tvrzené žádosti ze dne 4. 7. 2022. K ní se ministerstvo v opatření proti nečinnosti nijak nevyjádřilo a věnovalo se pouze žádosti ze dne 31. 8. 2022. Implicitně vyšlo z toho, že podle spisu žalovaného žalobkyně dne 4. 7. 2022 žádnou žádost o přiznání podpory v nezaměstnanosti nepodala. Není proto pravdou, že by nečinnost žalovaného ve vztahu k žádosti ze dne 4. 7. 2022 ministerstvo *de facto* potvrdilo. V opatření proti nečinnosti se totiž výslovně hovoří toliko o žádosti ze dne 31. 8. 2022, která ale s nyní vedeným soudním řízením nesouvisí.
31. V nynějším řízení nemohl soud rozhodovat o tom, zdali je žalovaný nečinný při vyřizování žádosti žalobkyně ze dne 31. 8. 2022, jak shledalo ministerstvo v opatření proti nečinnosti. Řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je ovládáno zásadou dispoziční. Jak postup soudu, tak rozsah předmětu řízení před soudem se odvíjí od dispozičních úkonů žalobce. Není úkolem soudu, aby se zabýval žalobcovou záležitostí v celé její myslitelné šíři, nýbrž je věcí žalobce, aby vymezil, v čem přesně spatřuje nezákonnost, jíž se dopustil správní orgán (viz rozsudek NSS ze dne 2. 7. 2008, č. j. 1 Ans 5/2008-104). Žaloba musí kromě obecných náležitostí podání výslovně obsahovat označení věci, v níž se žalobce ochrany proti nečinnosti domáhá [§ 80 odst. 3 písm. a) s. ř. s.].

32. Žalobkyně (zastoupená advokátem) v žalobě specifikovala, že se domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného ve věci nerozhodnutí o její žádosti o podporu v nezaměstnanosti ze dne 4. 7. 2022. Odkaz na jinou žádost o podporu v nezaměstnanosti žaloba neobsahuje. Proto, domnívala-li se žalobkyně, že je žalovaný nečinný i při vyřizování její žádosti o podporu ze dne 31. 8. 2022, měla to v žalobě výslovně uvést nebo se proti tomu bránit v samostatném soudním řízení. V nyní projednávané věci podala co do náležitostí perfektní žalobu. Na překážku tomu není ani fakt, že v žalobním petitu žádost nespecifikovala datem, jelikož z kontextu celé žaloby je zjevné, že se domáhá uložení povinnosti žalovanému rozhodnout o žádosti ze dne 4. 7. 2022. Soud proto mohl věcně posuzovat toliko to, zdali žalobkyně podala dne 4. 7. 2022 žádost o podporu v nezaměstnanosti a zda v té souvislosti žalovaný nebyl nečinný.
33. V tomto ohledu soud konstatuje, že v řízení nebylo prokázáno, že by žalobkyně dne 4. 7. 2022 podala žádost o podporu v nezaměstnanosti u žalovaného, jemuž by tak vznikla povinnost takovou žádost ve správním řízení posoudit. Soud proto ani nemohl žalovanému uložit povinnost vydat rozhodnutí o takové žádosti. Žalobkyně setrvala pouze v rovině obecných tvrzení, aniž by se je snažila čímkoli dokládat. Naopak správní spis poskytuje dostatečnou oporu pro závěr, že dne 4. 7. 2022 ze strany žalobkyně žádná žádost o podporu v nezaměstnanosti podána nebyla. Jako irelevantní vyhodnotil soud též námitku, že žalovaný žalobkyni nepoučil o tom, že si o podporu v nezaměstnanosti může požádat. Taková povinnost z žádného právního předpisu nevyplývá. Nadto v dodatku k poučení, který žalobkyně obdržela a podepsala dne 4. 7. 2022, se zmiňují i povinnosti spojené s podáním žádosti o podporu v nezaměstnanosti. Žalovaný tudíž žalobkyni nad rámec zákonných povinností poučil o právech, které má jako účastník řízení při podání žádosti o zprostředkování zaměstnání. Dále v záznamu z jednání z daného dne žalobkyně potvrdila, že o podporu v nezaměstnanosti nežádá. Již jen na základě těchto skutečností si žalobkyně musela být vědoma, že žádost o podporu v nezaměstnanosti může podat. Nadto lze poukázat na vyjádření zástupce žalobkyně v podáních učiněných ve vztahu ke správním orgánům, v nichž výslovně uváděl, že žalobkyni radil, aby po propuštění z výkonu trestu o podporu v nezaměstnanosti požádala. Žalobkyně proto musela být se svými možnostmi dostatečně seznámena.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

34. S ohledem na výše uvedené soud žalobu pro její nedůvodnost zamítl (§ 81 odst. 3 s. ř. s.).
35. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně ve věci nebyla úspěšná, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. května 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v.r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobkyně: **S. M.**

bytem X

zastoupena advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti

žalovanému: **Úřad práce ČR - krajská pobočka v Příbrami**

sídlem nám. T. G. Masaryka 145, 261 01 Příbram

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu o opravě zjevné nesprávnosti,

takto:

Záhlaví rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 4. 5. 2023, č. j. 51 Ad 1/2023-48, se opravuje tak, že se jméno člena senátu „Mgr. Josefa Straky“ nahrazuje jménem zastupujícího člena senátu „Mgr. Miroslava Makajeva“.

Odůvodnění:

1. Soud při své úřední činnosti zjistil, že v záhlaví rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 4. 5. 2023, č. j. 51 Ad 1/2023-48 (dále jen „rozsudek“), bylo nesprávně uvedeno složení rozhodujícího senátu, konkrétně byl nesprávně uveden soudce Mgr. Josef Straka, třebaže byl při ústním jednání dne 4. 5. 2023, při němž došlo k vyhlášení rozsudku, zastupován dle rozvrhu práce soudcem Mgr. Miroslavem Makajevem.
2. Podle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.
3. V dané věci šlo o zjevnou nesprávnost při vyhotovení rozsudku způsobenou převzetím obvyklého složení senátu 51 A (předsedkyně JUDr. Věra Šimůnková, soudci Mgr. Josef Straka a Mgr. Karel Ulík). Z uvedeného důvodu přistoupila předsedkyně senátu k vydání tohoto opravného usnesení, v němž původně chybné označení jména jednoho z členů rozhodujícího senátu nahradila označením správným.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 1. června 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.

předsedkyně senát